

ЗАДУШНИЦА

Ще замѣсятъ прусорки женитѣ
и въ сжбота на гробища ще идатъ,
забрадени съ черни ржченици,
тѣ по пжтя тъменъ ще прииждатъ.

И когато стигнатъ съ сълзи вѣвъ очитѣ,
всѣка ще запали вощеница,
ще се прекръстосатъ пламжчета малки
предъ ликътъ на блѣдата светица.

И съ мене ще отиде мойта майка,
и надъ гроба на баща ми ще заплаче,
ще му каже тя презъ сълзи: „скжпъ Димитре,
я стани да видишъ малкото сираче —

дето си го рано изоставиль
да расте безъ бащина подкрепа
и въ душата му съ години да отекватъ
на живота тежкитѣ несрети.

Ще заплачи бедната ми майка
надъ прѣстѣта бездушна и студена,
а до кръста мълкомъ азъ изправенъ,
две мѣнички сълзи ще отрона.